

వారస్తేజ్

సంపుటి 29 : మేనెజింగ్ ఎడిటర్ : నెల్లారు వెంకట్రామానాయుదు :: సంపాదకుడు : నెల్లారు శ్రీరామమూర్తి సంచిత 33

సాహిత్యమకౌణసి వ్యవహారాలు

సాహతీరంగంలోగూడా ప్రతిబంధకపూర్వమైన ప్రభుత్వప్రమేయం?

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య ఏమారము, దాని
ప్రముఖాల్ఫోన్ట్ రాఱ, వ్యవహారాలు చూస్తే,
అధికారంలీ ఎంకపనికేస్తుందా ఆనిపిస్తుంది.
రాజై విద్యామంటి బుఱును పోటాకర
పట్టాపురామారావుగారికి, పస్తుండు వంపరిన
రాఱంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రమత్తు జున్సిటు
పథ్యాలు (ఇంగ్లెస్ క్లాస్సులల్) గా
పున్నంచున, తాను విద్యాశిక్తవని, విద్యా,
సాహిత్యాల వివయాలలో తన ఆధిపాఠి
యాఱ, విద్యాపాఠం ఆసుధవరికాయి సంపా
దంచుకున్నవన్న భావం ప్రియంగా ఉంది.
కానీ ప్రీకాళం మంత్రీవగ్గంలో ఆయన
విద్యా మంత్రీగా పున్నమ్మారు, ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆవశ్యకిలో ఆయన మర్ల విద్యా
కాఖారిషచ్చాన్ని చెబ్బిన ఈ తొమ్మిగి
మానాలలోను, [పొగమిక, మాన్యమిక విద్యా

ଦାର, ଦୀନାତ୍ମେ ଏବରକି ଆପଣଙ୍ଗ କୃଷ୍ଣପିଲରଙ୍ଗ
ଦେଖି ଶାହୀକ୍ଷୟ ଏକାଦଶମ୍ବା ନିର୍ବୁଦ୍ଧଦଶେଷକ,
ଶ୍ଵେତାଶ୍ଵର ବିହାରମୁକ୍ତ ବିହାରିଙ୍କ ଦଲନିବ
ଶାହୀରୀ ରଂଗରତ୍ନ କ୍ଷାତ୍ର ପ୍ରତିବଳନକୁ ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ
ମେଲି ପ୍ରତିବଳରେ ପ୍ରେମେଯଙ୍କ କଳ୍ପନାମେ, ଅର୍ଥ

*** మా విలేకరి ***

బంగోలు ఉపవన్యక

ప్రకాశంపంతులుగారి మరణింపుల్ల విరుద్ధిన ఖాళి భర్తిచేయు
టకు 25 తేది ఎన్నిక జరగబోతున్నది. కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిగా శ్రీ వి. ఆది
నారాయణ; కమ్యూనిస్టులు డాక్టరవర్ధాల సహి కారంతె స్వతంత్ర అభ్య
ర్థిగా డాక్టర్ లక్ష్మి కృనారాయణ; మరొక స్వతంత్ర అభ్యర్థిగా ప్రకాశం
పంతులుగారి కొడలు అన్నపూర్ణమ్మ గారలు పోటిజెస్టున్నారు. మొదటి
డాక్టరిమధ్య పోటి చాల లీప్రంగాపున్నదనిపార్త. అభ్యర్థినిర్ణయింలో
గుంటూరు రాజు - రెడ్డిగారలు కలసి నిరంతంగా వ్యవహరించారని,
కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిగా ఆళ్ళ వెంకటపుబ్బుయ్యగారిని పెట్టిపుంచే ఎంతే
బాగుండెదని ఎప్పుడూతోక్కుంపెట్టుకొనని శ్రీ చెంచురామానాయిచుగూడా
చెప్పారట. లచ్చన్న నెహర్ఱుకే నెరుగా వాగారట. నాగినెని వెంకయ్య
బోటి పెద్దలు కాంగ్రెస్ కెచెస్టున్నారు. ఆందుగూడా కాంగ్రెస్ విజయా
నికి పనిజేసి, మహాపాసానంగూడా పోగొట్టుకొండా చూడవలసిపున్నది.

వ్యవస్థనుగూర్చిన్న, నిక్షేపాలయాపల్లి
 లోధనా భావనగూర్చిన్న ఆయన భావిం,
 విధానాయమాన్ని, ఆయన అనుభవశాలియైన
 విచారణాక్రమాన్నిం మిత్రవాదబద్ధమైనచేకాక
 చికిత్సాప్రాప్తుడు ఆ ది స్పార్టి నిశోధకంగా
 గూడా కవబడుతున్నాయి. ఇక ఆభిలాంధ్య
 నికి చందిన సాహిత్యసంఘ అవకెరించడం
 లోమా, లేక వాల్ఫొల్ఫ్వంబోమ ఆ యన
 ఆవాలం భింబిన నైఫురిచూస్తే ఆయను
 కల దృష్టి పంచీర్స, సాహిత్య రంగంలో
 మాటాఅయిన వ్యాపకల పాటిక కోర్కెల
 నువ్వునున్నాయి.

ఆస్తియాంధ్రాన్ని నీకు పాకిష్య సంఘను
శాఖలో వైపుటుండు. ఆయిన ముదచేసుంచే
పూర్వం నుంచోర్కును ఎప్పుడైన జారిమాన
నుండి గుర్తిగా ఉ, చ, కిపుషుండా పాటిం

ఉంప్పల్ ఏర్పడిన ఖాళీ భర్తిచేయు
ది. కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిగా శ్రీ వి. అడి
ంద్రాల సహ కారంతె స్వతంత్ర అభ్య
రోక స్వతంత్ర అభ్యర్థిగా ప్రకాశం
గారలు పొటిజెప్పున్నారు. మొదటి
ప్రపున్నదనివార్త. అభ్యర్థినిక్కయంలో
నిరంతరంగా వ్యవహరించారని,
బ్యాయ్యగారిని పెట్టిపుంటే ఎంతే
గానని శ్రీ చెంచురామునాయుధగూడా
గూగా వాగ్గారట. నాగినేని వెంకయ్య
.. అందుగూడా కాంగ్రెస్ విజయా
సాగిట్టుకొలుండా చూడవలనిపున్నది.

యితలాఁ—ప్రతిభావంకులని తేర్చాందన కొడ
దరిశాఁమాడా — ప్రభుత్వ శ్రీపతింగాను
పెనుగులాడె ఖాద్యం బహిగృథ నుపుతున్నది.
సాహిత్య ఎకాధమి నియమావరితిని తగు
మార్చుట లేకపోవే ఈ ఖాద్యం ఇంకా
ప్రజలి, ప్రకంపి భావాలక పోర్చుకుహం
అభ్యంచద.

విశాలాంధ్ర ఏర్పడక తూర్పు, అంద్ర తెలంగాణాలన్న విభేదాలం పిచుఁడులు మన అద్వితీయత్తు కిల ఎత్తులకి ఒక పారప్పు దిగ్ంబరులు. మన పూర్ణిమ సాహిత్యిక ప్రయుక్తించటంలో జన్మించినా, వారి రఘులన్న కింది వారి నుండ్ర మేలని అంధాలండుమో, ఏప్రార్జణం వార్తాలు, భావించారు. అంద్ర విశాలాంధ్ర నిర్మాణం ఉన్నాయి అని తెలిపి కిరువాతి అభిభాంధార్ణించి చందన లక్ష్మి సాహిత్యిక వంసు ఒకటి ఏప్పిరచాలన్న భావం,

తిరుపతి వైన్చాన్నలర్ — ఎన్నక —

रायकरण शंकनव्या रांड सन्स

Experts in Silks
द्रैकरोइ १३८ नेहरू

टंकरोड़ ऐलफीन 138 नेत्रर

గుహనీ యావ్యేనము

(గతసంచిక తరువాయి)

అటు శ్రీరాముని కథమును తో రు లు
గుంపుగుంపిలుగా వెంటదీంచుచుండికి. మేటి
గుడమాచస్తు దేవు శ్రీరాముని ఉ క్రై 40 య
“ఎటుండనా! స్వి కావలకు బోవలదు,
జెసుకు మఱలివల్పి మమ్మొము,” అని
చ్చీలగా ఆమును కథమును ని కో ధి 40 య
ప్రాయశ్శ్రించు చుండికి. కాని శ్రీరాముని
మనంబున తన కండ్రీ ఫక్ష్యుప్రమాదని ముల్లా
కములలో నూటంలెనియు, తాను కెక్క
పాక్ష్య చుప్పాలున నెఱచేపలుని నాటు
టాని డుడుటచే ప్రశాంత తన నిష్ఠకాలి
ప్రోయుసు జెత్తింగింపజెంది వారిని తన కమ్మ
ప్రించులలో చేర్చివినిర సీమించును “అయి
ధ్వయపుర నివాసులారా! మిశు నా యొడ
సుస్తు చాక్షిప్యము గూంపమును సేసెలుండు
దుడు. అంకటి విశేషమైన చేర్చి గారవము
లను భరితునియొడ చూపేంపుండు. అదియే
మారు పరమానందము. భరితుడు దయుర్దీ
హృదయుండు; పమ్ముఁడుపస్తుఁడు; ఫక్ష్య
రాజమోగ్యశిల గలవాఁడు. మిశు చంతో
చము రూరపుఁగలఁడు. ఆక్షిందు వయస్సునందు
పీస్తుయొను ప్రాణ మునందు వృద్ధుఁడు; సాధు
జూమితుఁడు; దుష్టవిర్ితిపరాక్రమ శారుఁడు.
క్రైష్ణుల బూరిసుండి దేశమును రక్షింపుఁగల
సక్కుఁడు; మిశు ప్రభువు; ఆక్షిందు పర్వ
రాజలక్షుల లభ్యితుఁడుగాన మహారాజ వానిని
యుంచాఁచేయ నిక్షయించినారు. సే ను,
ప్రమాదైన మిశు, గృహాలని ఆజ్ఞమ ఇరసాచ
హింపవలెను. రాజశాసనయును సఘలముచేయు
టకి సేను కావలకేఁగక కష్టుడు. నామోటి
మిశు భాగందలు వెనుకకుమఱలి మహారాజు
దుఃఖమును చాపి సంతోషపుఁడు. ఆజేనారు
పుతోపము.” అని పరసరితిని పరికమ.

కాని ప్రజలకు శ్రీరామునినాటుఱం ఏమా
 తెచు యచంపదేడు. శ్రీరాముడెంక దృఢ
 చిగ్గుడై కాసలకేంగ నున్నాడ్జో పారులంత
 సీరిచిత్తులై శ్రీరాముని వెనుకకు నురలింప
 వాలవని రథమువంట పరగిఉనుండిరి. ఇయో
 స్వాధృతు భూవావుస్తుతెన బ్రాహ్మణుఱం నాద్ర
 క్యము చెలన కిలఱం వణియుండఁగా రథము
 వెనుక లుడి లిగ్గుగా జేడుచు “ఇ అక్య
 రాజములారా! మారు సేగముగా లంఖుంప
 వలదు. తికోగమింపుఁడు. మా శ్రీరాముని
 ఎందు లకు అడవులకుఁగాని పోవుదురు?
 రాముడు గర్జుప్రథము; నిగ్గులస్వభావుందు;
 మృగములన్నిటిలో గుట్టములకు ప్రవడజేక్కి
 అధికుమని వినియుంటిమి; మా పార్చునను విని
 మా రాముని వెనుక కుఁగాని నిరందు.
 మా రాముని మాకు చెయ్యుఁడు.” అని మొఱ
 చెట్టిరి. ఆ ఇధముగా వృష్టి శాఖిహృష్ణుఱం
 ముంచెట్టుగొనుండఁగా శ్రీరాముడు అల
 కింది బ్రాహ్మణు క్రిముఱం పాదచారులై రథ
 మును తెంబడించుండ కాను రథమలో
 పోవుట వదానారము కాదని కిలంది రథము
 దేగి పాదచార్యు మెల్లమెల్ల ఆడుగులు
 జేయును ముందునశు సదుపసాగును. సీతా
 అతు కృషులంహారి రథము డీగి శ్రీరాముని
 అనుసరించిరి.

ఇట్లు ముల్లగా నదిచొపునున్న ప్రిరా
మునితో తామస-త అడవులకు వచ్చేదమని
ఉన్న రాముడి ఆయోగ్యము మంచివచ్చి
ఎరివాలనను గాచింపవలెనని పండింగుల
ముందు చెట్లు కోనిరి, ప్రాప్తులో క్రిముల,
పూనులు, పామార్గ్య ప్రమచం, చిన్నశేగాక
చెట్లు, తెఱ్పుచెముడి పంచులు లైశము ప్రిరా

ముదు అధ్యాత్మ పోతుండ నిలంపుటకు ప్రయా
ర్చించెను. ప్రాప్తమైత దీశాణముల విఫి
షారిషచే అధ్యగిందినట్లు క్రిరాముని భారితా
శుఖసావాకి ఎదుగుచేయుము. ఈ శుఖసావాకి ఆరా
ణ్యమునిచు పోతుప్రాపితా అభ్యముగా ప్రచ
చొంచునుండెను. రథము వచియెచ్చున నిలిష్టి
మునుంప్రొదు గు ల్లు ము ల జు విష్టి సీచ్చు
చెర్చించి, వాని ఉరినుమును కుథ్రిపుటి
సమిగ్యమునున్న పచ్చి కు మేయు ఉ కు వదకి
పెట్టెను.

ఆంశిల ప్రిమాముడు మనిషార్థున ఆ
తమసానార్థిరమును చేరి సీకాడెఫిన ఉబిం
మచు లత్తు క్రైస్తవునిలో “తమ్ముడు! ఇది మన
చనిపొనుచునకు ఆరంభమైన సుదటిరాప్రి.
ఖానము ఈ రాత్రిని వచ్చికైన ఈ నది
యొడ్డున గఢపెదము. ఈ ఆరణ్యమును ఓారి
సీపు కలపరపడవలదు, ఆరణ్యమినిపొన
కస్తుతరముగాదు. చూడును లత్తుక్కుడు! కొన్కాన్య
మైన ఈ మహారణ్యము పట్టుం, వచ్చుగ్గ
ముల రాపములలోఁ గూడి మనకొఱకు చిం
పించునున్నదా యినునట్లున్నది. ఆయోధ్య
లోని పృజతెల్లరు మను అధవులపూర్తి

శ్రీ ముత్త కొలక్కులు సిరియస్

“కమ్మడా! ఈప్రభు తిను గృహమలంద
అమేషమాని నిదురించుటున్నారు. కీరు మం
చు మంచించుటను ఎంతటి పాపావయున్న
ఒన్న డిడంబడంగలను. కానీ గాఢ ని ద్రు అ
మంచు నీను మేల్కు సారి ఆంధుళీ వువు
ఉప్పుడు చేయక రథము జీక్కి ప్రయాణము
సాగించువమ్మి? అని చస్తు సుమంత్రుని తీరి
రథమునకు గుట్టములనుపూర్వి తేగము న
యి త్రైవంచమని అంతిచ్చెను. రథము నీరు
చఱుపట్టెను. నీ తా రా మ ల త్యు బు త
మంచు నేరథ మ నె క్కి చుములు తిరునుచు
పొఱుమన్న శమసానగిని వట్టే ధార్మిచేసిక
అందఱు నది దయించుపొడున దిశి.

ఇంద్రాన్య రథములని అంశంకునువిలున,
జలశుస్య తైన జలధివరెనుండి వ్యవసవానుడి
చాయుపీటటితో అవరిందియుండెను.

సీరాష్ట వరపాలశుండైన శ్రీరాముడు
సీరాలశుష్టులులు ప్రయుణించు రథము తెల్ల
వాణికమును కై కమపొనదిని దూటి అరణ్యము
లౌగిత అనంతభూరము నీ నృ కొని
పోదెను. అటు వారు పయనమై పాగిపో
పుమ రారిలో వేదత్రుపి, గోపురి వెంచులు
గాగల వమిక్రమయల, మున్మితైన హాలిమేర
గాగియమల కృంగారము నీమీంమందిర.
శ్రీరాముడు సీకు “ప్రియురాలా! సాలభవ
ధాన్య నమ్మదిగి తిగి వశ్వర్యధాగభాగ్య
ముఖం” శులపూర్వమున్న ఈ భుజనిని
ఉభ్యములు వక్రింపు విశ తూర్పుకుండై
ఇంధ్యానువునత ఒసంగాను.” అని శెలియు

శేయుమ, కోవలరాజ్యము పొతి కోర క్రూరభాషము పరసిదుచుండుగా పొరథ తీవ్రమంశాగా శేయుమ క్రూర క్రితి విషయంశాగా | శేయు ఇంకాలమనవరు మణిల కోవలరాజ్యమునకు వస్తువకోవా | నాక్కల్ని దంప్రమం సెప్పుదు చేరవకోవా | పరయుమావదీకీరప్పాగించునా నున్న కుచన మునందు మణిల శెప్పుదు శేయుడైదస్తి కాకారి నాక్ల మృగయూ విచేరమునందు మిశ్చుటు ముగా మక్కలచెందు. రాజులును శేయుచిన్ని దయు చిలానుము లో నూడెనట్టెడు” అని చెప్పుమ, ఆయా విషయములఁఁశ్శర్పి ప్రస్తావించును కోవలరాజ్యము పూర్తిమేరును దాటి శేసిను.

శోభలరాజును పాలిషేర దాటిన తెం
కునే ప్రిచాముడు రథ మును ఆశించి
అయ్యాధ్వర్య శురాభిమథుడై కంఠ వంచి
నేకుఱు తోదెంది, “ప్రశ్నమైన కీ వగర
రాషమా! ఆసారిగా ఇష్ట్యుషల గాచఫాలిగా
ప్రస్తీ చందిన అయ్యాధ్వర్యపురుషా! సుకు
ఇన్నటునుండియే నీకో ప్రాణ చెప్పుచున్నాను.
నేను నిన్ను విచిరిపెట్టి సాచనబాపమును
ముగించుకొని మంల తెచ్చివరి శాకల్లిదంత్రు
లను, నిన్ను తూతదే శాగ్యము నా కొసం
గుము, గన్ను కుగ్రమీంపుము” అని ప్రార్థించెను.
ఆట్లు వారు పాగి పోవుచుండఁగా అంగావది
కళకళ లాదును ఎదురయ్యాను. నుండర శోర
భక్తులో శోభించును, వసోహరముగానుండి
శేషపర్యమై మనంబున కాస్టాదముకరూర్పు
చున్న అంగావదినిఁఁ గాంచి ప్రిచాముడు
సునురప్రువితో “సారథీ, మన మా రాప్రి
ఇన్నటు గదుపురుషు” అని చెప్పుగా సుమం
ప్రుఁడు రథమును, ఒక వృత్తముగ్రింద నిరి
చెను. సీతా రామ అత్యుషులు ఆ చెట్టు
క్రింద విడినిరి. ఆశ్వములను విడిచిరి.

ఆక్కడక సమివమన శ్యాంలిపేరపురమ
గలదు, గుహలుడను బోయరాజు స్తుపటి యను
లిపుడు¹ నాపురమ సేఱుచుండెన. శ్యారా
ములు గంగాతీరమనకు విచ్చేసియుణ్ణుడని
గుహలు తన దూరశలవలన చిని, కులవెద్ద
లను, ఆమాతుర్ములను వెంట నిధులోని శ్యారామ
చంద్రుణార్కము వచ్చుచుండగా అ ల్లం త
దూరమనశే తన ప్రాణమఖుడగు గుహలని
చూచి శ్యారాముడు లక్ష్మిణాని వెంటనిది
లోని బోయరాజును ఎదుర్కొను, గుహలు
దుఃఖపూరికుండై శ్యారాముని ఆశింగసము
గామించులోని గడ్డద కం త ము తో “రామ
ప్రభు! నిన్న అయ్యార్ఘ్యవరి ఈపట్టుణమను
స్వీకియముగా థామించులోనము. ఇ ప్పు దు
షిమి చేయవలెనో ఈచూసునకు అనుష్టునిమ్ము;
నితోతి అరిథి ఏవరకి లభింపుగలదు, ఇది
నిపముగా నా అద్వాపము,” అని నుదిని ఇర్కు
పూళాతిప్రవ్యాపులలో యథోచితముగా ఆశి
థ్యము నొఫిని వంచథిష్టపరమాన్నములలో
షడ్రీగో పేతును భోజనమును, మృదుతఖు
ములను నిద్రపతిని “ర ఖు నం ద నా! నిక
సుస్వాగతము. ఈ భూమంచలము సీయరి.
స్వీయ గృహమన నున్నిచే నా ఈ రాజ్య
మన సుఖమందుము. పదువాలగం వశ్వర
మణి ఇచ్చుకునే గడిచి కేయము. కేము నీ
భూతుర్ములము. నీ శేత్రాటు జరుగుతండ చూచు
కొణిదము. నీమనుగడ నాట్క వరమానందము
కూర్చుంగలదు. ఈ భూమని తిమ్మితార్కము సెం
స్ట్రీ నా ఆశిథ్యమును స్వీ క రం పు ము
పొయి!” అని మనప్రయుండై పరికం.

గుహని మాటలనిని 49 రా ముందు
చెప్పాడాఁ సిను పాదచార్పుని నాన్న
వటక్కించించి, నాకాడనే ఫరమానించాడు
కము,” అని మిక్కిలి చంపుట్టుడై తన కీళ
శామస్తులచే పుట్టయి సార గుహని గాధి
శింగవను గామించుకొని తుఫలమయిచూరము
ఎడుగు కొని

శివారెడ్డి వద్దలు

శూనంప్రతిరణల విల్లు
ఏలిసోళ్ళ గాంతు నలిషేసి శాశేసి
శాశుకార పేశపాద సట్ల!
ఎంతమంది స్క్రూము దురఘ్యస్తండి?
ఎందిపెట్టి యా తీపాణ్ణుల్ల.

సిన్న రాజరాణ, జేదేసు బంగ్రోలు,
బంగ్రోలు, కాపు మరుషిస్తు,
మసుచేసే కాదు మారాణ, పేరోడు
మట్టిపుండి కట్లు మంత్రులభన.

పేదకశమంతు పేట్లు ప్రాప్తారు
బల్ల ప్రిప్పులు బంధులేర
ధనిశలంచె పీక దరగాల వంపారు,
యవకశమ పిల్ల యింగిజెపట్లి

పేదసుగారు, పేట్లు దుపిచోడు,
శాశుకార సిదు చాతుగారు,
పున్గులులు కైలు పగుబాని, జీరిడి
సాముశేయకండి చాపులొన్న.

పిల్ల వై నల్లు తెట్టండి, మిచెరి
కడ్డమేమి? లేకమంచటాను.
చారు దిస్యులు దేశ కామేర్సు పెట్రోల్
బాయకపోరు, గోల సెయకపోరు,

పొంగిలించినారి? దొపిచ్చుకేశార?
కొంపగోడి కొల్లగాట్టినార?
ప్రజలు వ్యాప్తి ప్రచురం గాపిచ్చు
సేరమంటి? యంకి భూరమంటి?

ఉన్న భూమియట్లి హృషీక్షు పరమాన
లాండ్రీఫార కెమ్మె, లాథిషేమి?
ముట్టకెపికెప్పి మంచుగా, పేరోడీ
పిని, ప్రసికిచ్చడ కాపులొన్న.

చేజర్ల దిన్నరు

మంచలాధికార మహియల్ల, కొనయ్యు,
సైపులు ది, ఇ. ఓ. యింక పెన్న రెడ్
కొడలులూరుపాఱ, కొన్స్ట్రోబోలీసు
పోట్రి, ప్రతికాథ పతులు.

పనపక్కి, మేము, పమయనికోము,
కెన్మిల్లా తిండికిర్కరాలు,
పద్మనొర్సపరి, వంకాయదపెట్టి
టైపుమార పక్కిరెడు

అ పంచుకాటికాసీంది సేహికె
ముందుగావచ్చి ముసుకోని
పాతకమ్మునిప్పు శాట్లిపులమ్ము
యాగించిపోయె మైనమటుక.

ఎ. సి. గాంధిటోపి
బ్లైపాటి శిన పాపాడ జ్ఞాను
ప్రాతుమ్ము గాంధి టాపిప్పు
కొఱపదిక పచక కస్టిలా మా. సి.
పోట్టుపుంచు దమికట్లు.

బసపారెడ్డి

“మండినరచమ్ము, వుండిమిశేమి,
పచటికేమార్లు, కాంగ్రెస్పార్టు”
రామరాధ్యమంచ రఘ్యులా, కోల్లు,
ప్రాపుకురామచాయ్యు పిప్పకట్లి!

సిటుదు నాగేస్ట్రోరాపు
పుషుపునువురు పస్పులువురెడు
యూసివుటీ పేసులు
సామిప్రామ డండ్రు, మహాదు
చుయ్యులాగం కేచెండీ

తంత్రి తపాల నమ్ము

పొప్పుల్లువెళ్ళు పొయ్యింద రిగారాపి
క్రొగ్రథంగము దాంగ్రెచ్చుమ్ము!
ప్రక్కాతార్థమేన ప్రతిపత్తు శైల్పి
చెప్పులు ప్రేపించేసి రిస్టుపొయిర.

చెప్పుదుహాటుల వింపే

కెప్పుతు యాగాట్లు, తెప్పులు, కంపికాలా?
కప్పెందట్లు గంధము
యుషుమ్ముక ప్రమఃపము మాపిరియంచే.

లోకల యథార్థి త్రైపరి

పీల్లకాపుదను, శాఖాలు స్తోల్లా
ప్రాప్తకు, ద్వైత రస్తిల్లాతీ.
సి. మ. సుఖురప్పె పెట్టింది యించిక
ప్రప్రేపిలక్కలు, లోకాస్తు.

పద్మమంచె పద్మంపు

సెవికే నెల్లెడు పెల్లిపు ముచ్చిల్లు,
ప్రాప్తరామ శేఖ యాగాస్తోడు,
పద్మమంచె కాప్తు పెట్టింపుంచుంది
ప్రతికాథముల పద్మకేసా!

శ్రీమద్రామాయణం

(2 మిప్ప కొరవ)

ఉన్ని “మిక్రిమా! నామై సిపఁగల ప్రీమాతి
శయము సే సెఱుగుదును. సీతు నాశ సము
ప్రీంచిన భూషామును అంగిరించితిని. కాని
నాసిని క్రోన స్తీపోలు శేను. ఇప్పుడు సేను
ప్రిక్కాజ్జ పరిపాలించుండ్రు శపధముయాని ముని
వ ల్పు ల ధా ఒ సై ప్రాప్తి పులించమాలాదులు
మాక్రమే భాస్తించున వంచుల నివించుటకు
వచ్చియాడిని. సీతు ఈ సుమ్మిలులను తిని
మేచెనిచ్చిన సన్ను పెట్టించివాడవను
చుపు. ఈ గుస్సములు మా నాయనగారి ప్రీతి
కములు.” అని చెప్పును. క్రీరాముడు సం
ధ్యువండనము గావించుకొని ల్పు ప్రుండు
గొనికెచ్చిన గంగోదముల నేంద ఆరాపి
అప్పు మిక్రాంతి తీశికాసు, ల్పు ప్రుండు,
గుపుడు, సుమంత్రునితో ముచ్చించి నుండి చుపు
ముండి.

కొంతనేపటికి గుపుడు ప్రిక్కాజ్జి
కిన ఆన్నగారి రిష్టులక్క కాపుదల కాయు
నున్న ల్పు ప్రుండునిచూది సంశాముచెంది

“నాయనా! సీతునుచపోయి విక్రాంతి పీసి
కాను. సిక్కాలు ప్రశ్నేక్కకయ్యు స్తీపుంచుండ్రు
బడి యున్ని. సేను నా సెవులు పులఁ
పువులో మిమ్ము కాపుడెదు. ఈ వంచులు
సేను ప్లుపుడు సంపరించుడఁ సమటి
సాకు చెరియడ ఏపఁడు ఏ కార్యాగ్రము చేయి
సేయిందు. కమిక నీతు వింపిక గా నిదురపొయ్యు.
సీకారాములక్కి భయమచేయడ్లి” అని పాటు
కెను. ఆంకి ల్పు ప్రుండుడు “సుపుండుడు” ముచ్చించి నుండి

శ్రీకృష్ణుని ప్రిక్కాజ్జ పుండ్రుని ప్రిక్కాజ్జి
పుండ్రుని ప్రిక్కాజ్జ పుండ్రుని ప్రిక్కాజ్జి

ఎన్నికలు

పొన్ను ను. కాని ప్రశ్ను రామాయణ నిష
మూగ అద్భుతండ్రిసినాడో అప్పుడే నుండి
రామా మరిశుయ్యులై పాపియుండున. ఆస్తి

మార్పంద్రి ముఖ్యులై కొచ్చులై
కొప్పలై కొప్పలై కొప్పలై కొప్పలై

కొప్పలై కొప్పలై కొప్పలై కొప్పల

